

POWICHŁAĆ (3) *vb pf*

powichłać (2), **powikłać** (1); powichłać *SkarKaz*, *SkarKazSej*; powikłać *BielSat*.

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg powichle (1). ◇ 3 pl powichlą (1). ◇ *praet* 3 sg f powikłała (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przyłądów) i *XVIII w.*

Pogmatwać, zakłócić, wprowadzić zamęt [co, [kogo]] (3) : [Szkoda lię mężom w fwy niewieście wdawać. Bo ie [tj. ich myśli, czyny] powichlą y o ciężkie rzeczy przyprawić mogą *SkarKaz* 370a.]

W połączeniu szeregowym (1): Młodzy bracia drugdy wżytko rospora y popłuią/ y powichlą: y odiáchawfzy drugie do niepoślufzeńtwa poburzą. *SkarKazSej* 659b.

Zwrot: »powichłać głowy, rozumy« [w tym: komu (1)] [szyk zmienny] (1:1): Powikłala im głowy/ przeciwna Vnija/ Bárziew ielzche strwożyła/ tá Exequtia. *BielSat* G3v; Zgubi P. Bog mocy y tyránftwa nieprzyaioł twoich/ y rady ich y rozumy powichle/ y z nich lię násmieie. *SkarKaz* 519b.

Synonimy: *pogmatwać, pomącić, pomętlować, powichrować, powichrzyć, powiszować, spaczyć, zamącić, zamieszać, zgmatwać.*

Formacje współrdzenne cf WIKŁAĆ.

Cf [POWICHŁANIE], POWIKŁANY

KW, (KO)